हेवतानुक्रम (1. हे॰ + म्रनु॰) m. das Götterverzeichniss zum Veda Bulg. P. 2,6,25. ेक्रमणी f. dass. Ind. St. 1,104.105.116.

देवताप्रतिमा (1. दे॰ + प्र॰) f. Götterbild: ॰माग्नैव कम्पत्ति च हसत्ति च। वमित्त कृधिरं चास्पेश्च स्विद्धांत प्रपतित्ति च॥ MBs. 6, 60; vgl. 5208 und Adds. Bs. in Ind. St. 1, 41, 8.

देवतामय (von 1. देवता) adj. f. ई alle Götter in sich enthaltend: ग्र-दिति Катнор. 4,7.

देवतायतन (1. दें े + भायतन) n. ein Heiligthum der Götter, Tempel, Kapelle Adbu. Br. in Ind. St. 1,41,8. M. 8,248. MBu. 1,5605. 3,3016. 3,5171. 6,5208. Hariv. 6611.6613. R. 1,5,13.77,12. Sugr. 1,134,18. Pań-kat. 116,20.

देवतालय (1. दे $^{\circ}$ + म्रालय) m. Tempel Varån. Brn. S. 42 (43), 13. देवताविश्मन् (1. दे $^{\circ}$ + वे $^{\circ}$) n. Tempel, Kapelle R. Gorn. 2, 3, 30. देवातियि s. u. देवातियि.

देवतीर्घ (देव + ती °) n. 1) N. pr. eines Tirtha Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 66, a, 13. b, 23. 67, a, 31. 39. — 2) der rechte Zeitpunkt für die Götter: माध्यादिन एव सवने द्यान् तद्वतीर्थम् Anupada 1, 8. — 3) die den Göttern geweihte Spitze der Finger (vgl. तीर्घ 6) Mârk. P. 34, 108.

देवता (देव + त = द्ता) adj. gottgegeben: ब्रह्मन् R.V. 1,37,4. 8,32,27. देवत्यं (von 1. देवता) am Ende eines adj. comp. den zur Gottheit habend, dem als Gottheit geweiht u. s. w. P. 5,4,24. एक ° ÇAT. Ba. 1,6,8,22. ब्रङ्ग ॰ 4,1,2,5. कि ॰ 1,6,1,20. साम ॰ Âçv. Gauj. 4,7. Vgl. देवत्य. — देवत्या AV.1,22,3 müsste wohl N. eines Thieres sein, wenn die Lesart richtig ist.

देवजें (von देव) adv. unter —, zu den Göttern P. 5,4,56. Vop. 7,98. इमं यृत्तें तो दे॰ घेविं हे हे V. 3,1,22. दे॰ कृणुते मर्नः 5,61,7. प्र वो दे॰ वाचं कृणुधम् 7,34,9. 10,110,2. दे॰ स ब्रंबीतु नः 5,63,1. दे॰, मृत्यंत्रा 7,52,1. वं चंकर्य मर्नवे स्योनान्पया देवत्राक्षसेव यानान् 10,73,7. मा ला होता मर्नुहितो देवत्रा वंत्तदीर्द्धाः 8,34,8. VS. 6,20.27.34. TBa. 2,3,8,3. Çat. Ba. 1,2,2,14. 9,1,27. 9,5,1,54. 14,4,2,23. देवत्रा (als wenn diese Form schlechtweg für jeden acc. stehen könnte) वन्दे रमे वा Vop. 7,98, Sch. — Vgl. श्रदेवत्र.

देवर्त्त (wie eben) n. Göttlichkeit, göttliche Würde AK. 2,7,51. H. 841. अर्थेना: नृत्रं नृ कुर्तञ्चनाधृषे देवृतं नृ चिंद्राधृषे RV. 1,136,1. 115,4. 151,9. तेने देवत्म् भृवः समीनश 3,60,2. 10,157,4. पे देवा देवेष्ठाधे देवृत्वमार्थन् VS. 17,14. TBn. 2,3,8,3. Åçv. Çn. 10,3. M. 12,40. MBn. 1,2483. . 4,557. R. 2,67,26. 102,4. Рамкат. I,186. Hit. Pr. 45. Bnåc. P. 7,7,51.

देवदत्त (देव + दत्त) 1) adj. proparox. von Gott oder von den Göttern gegeben, — gewährt: देवद्त्तां पतिर्भावी विन्दतं नेव्ह्यातमनः। ता साधीं विभृयाज्ञित्यम् M. 9,95. MBB. 13,2480. एवं पाएउाः सुताः पञ्च देवद्त्ता महावलाः। संभूताः 1,4862. R. 1,15,15. BBAG. P. 1,6,33. 5,2,16. देवद्त्ता न्या होते देवद्त्तवर्षपुधाः R. 3,35,34. 61,24. — 2) m. a) N. der Muschel des Arguna, proparox. Siddh. K. zu P. 6,2,148. Bhag. 1,15. Arg. 5,24. MBB. 4,1785. 6,19.2115. — b) Bez. eines Windes des Körpers, welcher das Gähnen hervorbringen soll (nach Arguna's Muschel so benannt) Vedintas. (Allah.) No. 35. — c) N. pr. oxyt. Schol. zu P. 3,3,174. 6,2,148 und 8,2,6. a) ein häufiger Mannsname, der als solcher zur Bezeichnung einer unbestimmten Person überhaupt verwendet wird,

Радон. zu Катл. Ça. 286,4 v. u. मुक्तस्तता परि बन्धादेवदत्त उपाध्किन-ति तस्माद्रपि विज्ञामित्र: Buig. P. 5,14,24. 6,9,34. Pankat. 36,2. 15. Sin. D. 5, 16, Vedântas. (Allah.) No. 97. Ind. St. 1,407: 2,67. fg. - β) N. pr. bestimmter Personen: ein Vetter (ungenau auch als jüngerer Bruder bezeichnet) und heftiger Gegner Çakjamuni's Trik. 1,1,12. Lalit. 137, 147. Burn. Intr. 76, N. 1. Lot. de la b. l. 157, 787. HIOUEN-THSANG I, 301. 313.fg. 361. 11, 16. WASSILJEW 24. 56. SCHIEFNER, Lebensb. 237 (7). देवदत्ताग्रज (so ist zu lesen) der ältere Bruder des Dev., Bein. Çâkjamuni's H. 237. - ein Sohn des Uruçravas und Vater des Agniveçja Bulg. P. 9,2,20. 21. — ein Sohn des Brahmanen Govindadatta Kathas. 7,51. Haridatta 26,194. fgg. des Königs Gajadatta 21.54. - Verfasser eines Commentars zu Katj. Cr. Verz. d. B. H. 420, a, 3 v. u. — N. pr. eines Någa Buλg. P. 5,24,31. — γ) N. pr. eines Grama bei den Bahtka Schol. zu P. 1,1,75. - 3) f. 知 N. pr. der Mutter des Devadatta, des Vetters von Çâkjamuni, Schiefnen, Lebensb. 237 (7).

हैवद्त्रक m. pl. die von Devadatta angeführte Schaar Schol. zu P. 5,2,78. 3,112.

देवदत्तीय m. pl. die Schüler des Devadatta P. 1,1,73, Vårtt.1, Sch. देवद्तिम् nach Вьоскнаиз Веіп. Çiva's Катніз. 3,5.

देवर्श (देव + र्श) m. N. pr. eines Lehrers des AV. VP. 282. Colebu. Misc. Ess. 1, 18. देवर्शन gaṇa शानकारि zu P. 4.3, 106. — Vgl. दिव-र्श, देवर्शिन्, दैवर्शनिन्.

इवर्शनिन् m. pl. Ind. St. 1,152. 3,278 und Müller, SL. 375 fehlerhaft für दैव .

देवर्शर्शन् 1) adj. (देव + द $^{\circ}$) mit den Göttern Umgang pflegend: रा-जा दशरथा नाम प्रभूतवलवाक्नः। पुरावशीलो मकाकोर्तिर्देवदर्शी मकाप-शाः ॥ R. 5,30,2. — 2) m. pl. N. pr. einer AV.-Schule Kauç. 83. sg. Ind. St. 3,278. fg.; vgl. देवदर्श.

देवदानी f. eine best. Pflanze, = घाषकाकृति RATNAM. 63. - Vgl. दे-वदाली.

देनिहों। (देन + दोत) n. N. einer Kiefer, Pinus Deodora Roxb., AK. 2,4,2,34. Ratnam. 72. Nach Wilson wird in Bengalen dieser Name gewöhnlich auf Uvaria longifolia, und auf der Halbinsel auf Erythroxyton sideroxyloides übertragen. Pinus Deodora wächst nur zwischen 6000 bis 12000 Fuss über dem Mecre, LIA.I, 46. — MBB. 3, 11574.12372. 14221. 12,5837. 13,1713. R. 2,76, 16. 4,44, 16. Suga. 1,6,17. 131, 13. 133,11. 183, 15. 376, 14. 2,322, 10. Kumâras. 1,15. 55. Megh. 106. Varâh. Brh. S. 78, 15. Kathâs. 20, 131. Kûrma-P. in Verz. d. Oxf. H. 8, a, 3 v. u. Matsja-P. ebend. 39, b, 27. Liñga-P. ebend. 44, b, Kap. 29. fgg. Schol. zu Kâtj. Çd. 20,4,18. masc. Ragu. 2,36. 56.

देवदाराम्य adj. f. ई aus dem Holze des Devadaru gemacht: यूप MBu. 14,2630. R. 1,13,25 (Goan. 23).

देवदालिका s. eine best. Cucurbitacee, = दालिका, महाकाल Rigan. im ÇKDa.

देवदाली f. eine best. Cucurbitacee. = vulg. घघरवेल Rigan.im ÇKDB. Suça. 1,145, 3. 2,280, 18. ्कल्प Verz. d. B. H. No. 908. — Vgl. देवदानी. देवदास (देव + 1. दास) 1) m. a) ein Diener des Gottes oder der Götter,